

Horváth Ödön

Templomkerti séta

Hová igyekszel?
Állj meg egy kis időre,
hadd mélyedhess el!

Tükörképedből
soha nem ismered meg
ki vagy valóban?

Ha belegondolsz,
életed során minden
javadra szolgál.

Beletörődni
az örökös kudarcba
nem méltó hozzánk.

Keresd a csöndet!
Válassz egy üres sarkot,
s vonulj magadba.

Ha értelmetlen
dolgok nem érdekelnek,
már jó úton vagy.

Mennyire jobban
érezed magad, ha arcod
fény felé tartod.

Ha az Ő szavát
sosem hallottuk volna,
homályban járnánk.

Hitünk szerint még
a mennyek országáért
sokat kell tennünk.

Isten törvénye
öröktől fogva ott van
lelked legmélyén.

Szemével senki
sem látta; az Ő lényét
szíveddel érzéd.

Amikor gyengéd
érzések fognak el már
Ő lakik benned.

Törekvéseid,
ha jóra irányulnak,
áldottak lesznek.

Megöregedtél?
Ha eddig nyitott voltál,
sok mindened van.

Minden élőnek
búcsúznia kell, ha itt
van az ideje.

Tánc májusfánk körül

A legjobb szándék
is tévútra vezethet,
ha nem vigyázol.

Előbb vagy utóbb
mindennek elérkezik
az időpontja.

Nehogy megártson!
Egyszerre csak egyetlen
akadályt gyűrj le.

A szép még szebbnek,
a csúnya még csúnyábbnak
tűnik utólag.

Ami még nincsen,
a teremtőképzelet
világra hozza.

Homo sapiens;
mért idegenedtél el
ósi magadtól?

De sok mindent tett
a ma embere, amit
nem kellett volna!

Ha mind akarjuk,
egyszer talán mégis csak
megújul a Föld.

Valamikor rég;
a „sötét” középkorban,
még voltak szentek.

Nagy szükségünk van
gyakran porig alázott
önérzetünkre.

Mások tetteit,
ha górcső alá veszed,
sok mindent találsz.

Komor kételyek
ássák alá törékeny
bizonyosságunk.

Idő előtt sok
kiaknázatlan dolog
megy veszendőbe.

Betegségeink
fő oka: mértéktelen
kihasználtságunk.

Egyszer: ott, később,
abban a végső percben,
fényben látsz mindent.